

Συμβούλιο
της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Βρυξέλλες, 26 Νοεμβρίου 2018
(OR. en)

Διοργανικός φάκελος:
2017/0251 (CNS)

12848/1/18
REV 1

FISC 397
ECOFIN 881

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΠΡΑΞΕΙΣ

Θέμα: ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ για την τροποποίηση της οδηγίας 2006/112/ΕΚ όσον αφορά την εναρμόνιση και απλούστευση ορισμένων κανόνων στο σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας για τη φορολόγηση των συναλλαγών μεταξύ κρατών μελών

ΟΔΗΓΙΑ (ΕΕ) 2018/... ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της ...

**για την τροποποίηση της οδηγίας 2006/112/ΕΚ
όσον αφορά την εναρμόνιση και απλούστευση ορισμένων κανόνων
στο σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας για τη φορολόγηση των συναλλαγών
μεταξύ κρατών μελών**

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ιδίως το άρθρο 113,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Μετά τη διαβίβαση του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου¹,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής²,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με ειδική νομοθετική διαδικασία,

¹ ΕΕ C της , σ. .

² ΕΕ C της , σ. .

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Το 1967, όταν το Συμβούλιο ενέκρινε το κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας («ΦΠΑ») μέσω της πρώτης οδηγίας 67/227/ΕΟΚ¹ του Συμβουλίου και της δεύτερης οδηγίας 67/228/ΕΟΚ² του Συμβουλίου, ανελήφθη η δέσμευση για τη θέσπιση οριστικού συστήματος ΦΠΑ το οποίο θα λειτουργούσε στο εσωτερικό της Ευρωπαϊκής Κοινότητας με τον ίδιο τρόπο που θα λειτουργούσε και στο εσωτερικό ενός κράτους μέλους. Δεδομένου ότι δεν είχαν ωριμάσει οι πολιτικές και τεχνικές συνθήκες για ένα τέτοιο σύστημα, όταν στο τέλος του 1992 καταργήθηκαν τα φορολογικά σύνορα μεταξύ των κρατών μελών, εγκρίθηκε ένα μεταβατικό καθεστώς ΦΠΑ. Η οδηγία 2006/112/ΕΚ³ του Συμβουλίου προβλέπει ότι οι εν λόγω μεταβατικοί κανόνες πρέπει να αντικατασταθούν από οριστικό καθεστώς.
- (2) Σύμφωνα με την ανακοίνωσή της της 7ης Απριλίου 2016 σχετικά με ένα σχέδιο δράσης για τον ΦΠΑ, η Επιτροπή υπέβαλε πρόταση με την οποία καθορίζονται τα στοιχεία ενός οριστικού συστήματος ΦΠΑ για το μεταξύ επιχειρήσεων (B2B) διασυνοριακό εμπόριο ανάμεσα στα κράτη μέλη, το οποίο θα βασίζεται στην αρχή της φορολόγησης των διασυνοριακών παραδόσεων αγαθών στο κράτος μέλος προορισμού.

¹ Πρώτη οδηγία 67/227/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 11ης Απριλίου 1967, περί της εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών (ΕΕ 71 της 14.4.1967, σ. 1301).

² Δεύτερη οδηγία 67/228/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 11ης Απριλίου 1967, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — διάρθρωση και κανόνες εφαρμογής του κοινού συστήματος φόρου προστιθεμένης αξίας (ΕΕ 71 της 14.4.1967, σ. 1303).

³ Οδηγία 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ L 347 της 11.12.2006, σ. 1).

- (3) Στα συμπεράσματά του της 8ης Νοεμβρίου 2016, το Συμβούλιο κάλεσε την Επιτροπή να επιφέρει συγκεκριμένες βελτιώσεις στους ενωσιακούς κανόνες περί ΦΠΑ όσον αφορά τις διασυνοριακές πράξεις, σχετικά με τον ρόλο του αριθμού φορολογικού μητρώου ΦΠΑ στο πλαίσιο της απαλλαγής των ενδοκοινοτικών παραδόσεων αγαθών, τις ρυθμίσεις για τα αποθέματα στη διάθεση συγκεκριμένου αποκτώντος («call-off»), τις αλυσιδωτές συναλλαγές και την απόδειξη μεταφοράς για λόγους απαλλαγής των ενδοκοινοτικών πράξεων.
- (4) Στα πλαίσια του αιτήματος του Συμβουλίου και του γεγονότος ότι θα χρειαστούν αρκετά χρόνια για την εφαρμογή του οριστικού συστήματος ΦΠΑ για το ενδοκοινοτικό εμπόριο, τα συγκεκριμένα μέτρα, που αποσκοπούν στην εναρμόνιση και απλούστευση ορισμένων ρυθμίσεων για τις επιχειρήσεις, είναι κατάλληλα.

- (5) Τα αποθέματα στη διάθεση συγκεκριμένου αποκτώντος αφορούν την περίπτωση στην οποία κατά τη μεταφορά αγαθών σε άλλο κράτος μέλος, ο προμηθευτής γνωρίζει ήδη την ταυτότητα του αποκτώντος στον οποίο θα παραδοθούν τα εν λόγω αγαθά σε μεταγενέστερο στάδιο και μετά την άφιξή τους στο κράτος μέλος προορισμού. Αυτό συνεπάγεται, επί του παρόντος, μια θεωρούμενη παράδοση (στο κράτος μέλος αναχώρησης των αγαθών) και μια θεωρούμενη ενδοκοινοτική απόκτηση (στο κράτος μέλος άφιξης των αγαθών), η οποία ακολουθείται από μια «εγχώρια» παράδοση στο κράτος μέλος άφιξης και απαιτεί από τον προμηθευτή να διαθέτει αριθμό φορολογικού μητρώου ΦΠΑ στο εν λόγω κράτος μέλος. Για να αποφευχθεί κάτι τέτοιο, θα πρέπει οι εν λόγω πράξεις, όταν λαμβάνουν χώρα μεταξύ δύο υποκειμένων στον φόρο και υπό συγκεκριμένες προϋποθέσεις, να θεωρείται ότι συνεπάγονται μία απαλλαγή της παράδοσης στο κράτος μέλος αναχώρησης και μία ενδοκοινοτική απόκτηση στο κράτος μέλος άφιξης.
- (6) Οι αλυσιδωτές συναλλαγές αναφέρονται σε διαδοχικές παραδόσεις αγαθών που υπόκεινται σε ενιαία ενδοκοινοτική μεταφορά. Η ενδοκοινοτική κυκλοφορία των αγαθών θα πρέπει να καταλογίζεται μόνο σε μία από τις παραδόσεις και μόνο εκείνη η παράδοση θα πρέπει να επωφελείται από την απαλλαγή από τον ΦΠΑ που προβλέπεται για τις ενδοκοινοτικές παραδόσεις. Οι λοιπές παραδόσεις στην αλυσίδα θα πρέπει να φορολογούνται και ενδεχομένως να απαιτείται από τον προμηθευτή να διαθέτει αριθμό φορολογικού μητρώου ΦΠΑ στο κράτος μέλος παράδοσης. Προκειμένου να αποφευχθούν διαφορετικές προσεγγίσεις μεταξύ των κρατών μελών, οι οποίες ενδέχεται να οδηγήσουν σε διπλή φορολόγηση ή μη φορολόγηση, και προκειμένου να ενισχυθεί η ασφάλεια δικαίου για τους φορείς εκμετάλλευσης, θα πρέπει να θεσπισθεί κοινός κανόνας βάσει του οποίου, εφόσον πληρούνται ορισμένες προϋποθέσεις, η μεταφορά των αγαθών θα καταλογίζεται σε μία παράδοση στην αλυσίδα των συναλλαγών.

- (7) Όσον αφορά τον αριθμό φορολογικού μητρώου ΦΠΑ σε σχέση με την απαλλαγή για την παράδοση αγαθών στο ενδοκοινοτικό εμπόριο, προτείνεται η συμπερίληψη του αριθμού φορολογικού μητρώου ΦΠΑ του αποκτώντος στο σύστημα ανταλλαγής πληροφοριών ΦΠΑ ('VIES'), ο οποίος αποδίδεται από κράτος μέλος διαφορετικό από το κράτος αναχώρησης της μεταφοράς των αγαθών, μαζί με την προϋπόθεση μεταφοράς των αγαθών εκτός του κράτους μέλους παράδοσης να αποτελεί πλέον ουσιαστική προϋπόθεση για την εφαρμογή της απαλλαγής και όχι τυπική απαίτηση. Επιπλέον ο κατάλογος VIES είναι απαραίτητος προκειμένου να ενημερώνεται το κράτος μέλος άφιξης για την παρουσία αγαθών στην επικράτειά του και αποτελεί, ως εκ τούτου, βασικό στοιχείο για την καταπολέμηση της απάτης στην Ένωση. Για τον λόγο αυτό, τα κράτη μέλη πρέπει να διασφαλίσουν ότι όταν ο προμηθευτής δεν συμμορφώνεται με τις υποχρεώσεις του όσον αφορά τον κατάλογο VIES, δεν ισχύει η απαλλαγή, εκτός εάν ο προμηθευτής ενεργεί με καλή πίστη, δηλαδή όταν μπορεί να αιτιολογήσει δεόντως ενώπιον των αρμόδιων φορολογικών αρχών ενδεχόμενες παραλείψεις του που συνδέονται με τον ανακεφαλαιωτικό πίνακα, ο οποίος θα μπορούσε επίσης να περιλαμβάνει κατά τον χρόνο αυτό την παροχή των ακριβών στοιχείων που απαιτούνται από τον προμηθευτή σύμφωνα με το άρθρο 264 της οδηγίας 2006/112/EK.
- (8) Δεδομένου ότι οι στόχοι της παρούσας οδηγίας – κυρίως η βελτίωση της λειτουργίας του καθεστώτος ΦΠΑ στο πλαίσιο του διασυνοριακού εμπορίου μεταξύ επιχειρήσεων – δεν μπορούν να επιτευχθούν επαρκώς από τα κράτη μέλη, μπορούν όμως λόγω της κλίμακας και των αποτελεσμάτων της να επιτευχθούν καλύτερα σε επίπεδο Ένωσης, η Ένωση μπορεί να θεσπίσει μέτρα σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, όπως ορίζεται στο άρθρο 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας του ίδιου άρθρου, η παρούσα οδηγία δεν υπερβαίνει τα αναγκαία για την επίτευξη των εν λόγω στόχων.

- (9) Σύμφωνα με την κοινή πολιτική δήλωση των κρατών μελών και της Επιτροπής, της 28ης Σεπτεμβρίου 2011, σχετικά με τα επεξηγηματικά έγγραφα¹, τα κράτη μέλη ανέλαβαν να συνοδεύσουν, σε αιτιολογημένες περιπτώσεις, την κοινοποίηση των μέτρων μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο με ένα ή περισσότερα έγγραφα στα οποία θα επεξηγείται η σχέση ανάμεσα στα συστατικά στοιχεία μιας οδηγίας και στα αντίστοιχα μέρη των νομικών πράξεων μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο. Όσον αφορά την παρούσα οδηγία, ο νομοθέτης θεωρεί ότι η διαβίβαση τέτοιων εγγράφων είναι αιτιολογημένη.
- (10) Συνεπώς, η οδηγία 2006/112/ΕΚ θα πρέπει να τροποποιηθεί αναλόγως,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

¹ ΕΕ C 369 της 17.12.2011, σ. 14.

Άρθρο 1

Η οδηγία 2006/112/ΕΚ τροποποιείται ως εξής:

1) Παρεμβάλλεται το ακόλουθο άρθρο:

«Άρθρο 17α

1. Δεν εξομοιώνεται με παράδοση αγαθών εξ επαχθούς αιτίας η μεταφορά από υποκείμενο στον φόρο ενός αγαθού της επιχείρησής του με προορισμό άλλο κράτος μέλος στο πλαίσιο των ρυθμίσεων για τα αποθέματα στη διάθεση συγκεκριμένου αποκτώντος.
2. Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, οι ρυθμίσεις για τα αποθέματα στη διάθεση συγκεκριμένου αποκτώντος θεωρείται ότι υφίστανται όταν πληρούνται οι ακόλουθες προϋποθέσεις:
 - α) τα αγαθά αποστέλλονται ή μεταφέρονται από υποκείμενο στον φόρο ή από τρίτον για λογαριασμό του σε άλλο κράτος μέλος, ώστε τα εν λόγω αγαθά να παραδοθούν στο κράτος αυτό, σε μεταγενέστερο στάδιο και μετά την άφιξη, σε άλλον υποκείμενο στον φόρο ο οποίος δικαιούται να αποκτήσει την κυριότητα των εν λόγω αγαθών σύμφωνα με ισχύουσα συμφωνία μεταξύ των δύο υποκειμένων στον φόρο·
 - β) ο υποκείμενος στον φόρο που αποστέλλει ή μεταφέρει τα αγαθά δεν διατηρεί έδρα οικονομικής δραστηριότητας ούτε μόνιμη εγκατάσταση στο κράτος μέλος στο οποίο αποστέλλονται ή μεταφέρονται τα αγαθά·

- γ) ο υποκείμενος στον φόρο στον οποίο πρόκειται να παραδοθούν τα αγαθά διαθέτει αριθμό φορολογικού μητρώου ΦΠΑ στο κράτος μέλος στο οποίο αποστέλλονται ή μεταφέρονται τα αγαθά και τόσο η ταυτότητά του όσο και ο αριθμός φορολογικού μητρώου ΦΠΑ που του έχει αποδοθεί από το εν λόγω κράτος μέλος είναι γνωστά στον υποκείμενο στον φόρο που αναφέρεται στο στοιχείο β) κατά τον χρόνο αναχώρησης της αποστολής ή της μεταφοράς·
- δ) ο υποκείμενος στον φόρο που αποστέλλει ή μεταφέρει τα αγαθά καταγράφει τη μεταφορά των αγαθών στο ειδικό βιβλίο καταχώρισης που προβλέπεται στο άρθρο 243 παράγραφος 3 και περιλαμβάνει στον ανακεφαλαιωτικό πίνακα την ταυτότητα του υποκειμένου στον φόρο που αποκτά τα αγαθά, καθώς και τον αριθμό φορολογικού μητρώου ΦΠΑ που του έχει αποδοθεί από το κράτος μέλος στο οποίο αποστέλλονται ή μεταφέρονται τα αγαθά, όπως προβλέπεται στο άρθρο 262 παράγραφος 2.
3. Όταν πληρούνται οι προϋποθέσεις που ορίζονται στην παράγραφο 2, εφαρμόζονται οι ακόλουθοι κανόνες, κατά τον χρόνο της μεταβίβασης του δικαιώματος διάθεσης των αγαθών με την ιδιότητα του κυρίου στον υποκείμενο στον φόρο που αναφέρεται στο στοιχείο γ) της παραγράφου 2, υπό την προϋπόθεση ότι η μεταβίβαση εκτελείται εντός της προθεσμίας που αναφέρεται στην παράγραφο 4:
- α) θεωρείται ότι πραγματοποιείται παράδοση αγαθών, σύμφωνα με το άρθρο 138 παράγραφος 1, από τον υποκείμενο στον φόρο ο οποίος απέστειλε ή μετέφερε τα αγαθά είτε ο ίδιος είτε μέσω τρίτου ο οποίος ενήργησε για λογαριασμό του στο κράτος μέλος από το οποίο απεστάλησαν ή μεταφέρθηκαν τα αγαθά·
- β) θεωρείται ότι πραγματοποιείται ενδοκοινοτική απόκτηση αγαθών από τον υποκείμενο στον φόρο στον οποίο παραδίδονται τα εν λόγω αγαθά στο κράτος μέλος στο οποίο αποστέλλονται ή μεταφέρονται.

4. Εάν, εντός 12 μηνών από την άφιξη των αγαθών στο κράτος μέλος στο οποίο έχουν αποσταλεί ή μεταφερθεί, τα αγαθά δεν έχουν παραδοθεί στον υποκείμενο στον φόρο για τον οποίο προορίζονταν, σύμφωνα με την παράγραφο 2 στοιχείο γ), και την παράγραφο 6 και δεν συντρέχει καμία από τις περιστάσεις που ορίζονται στην παράγραφο 7, η μεταβίβαση κατά την έννοια του άρθρου 17 θεωρείται ότι διενεργείται την επόμενη ημέρα μετά τη λήξη της περιόδου των 12 μηνών.
5. Δεν θεωρείται ότι υφίσταται μεταβίβαση κατά την έννοια του άρθρου 17 όταν πληρούνται οι ακόλουθες προϋποθέσεις:
 - α) το δικαίωμα διάθεσης των αγαθών δεν έχει μεταβιβασθεί και τα εν λόγω αγαθά επιστρέφονται στο κράτος μέλος από το οποίο έχουν αποσταλεί ή μεταφερθεί, εντός της προθεσμίας που αναφέρεται στην παράγραφο 4, και
 - β) ο υποκείμενος στον φόρο ο οποίος απέστειλε ή μετέφερε τα αγαθά καταγράφει την επιστροφή τους στο βιβλίο καταχώρισης που αναφέρεται στο άρθρο 243 παράγραφος 3.
6. Εάν, εντός της περιόδου που αναφέρεται στην παράγραφο 4, ο υποκείμενος στον φόρο που αναφέρεται στην παράγραφο 2 στοιχείο γ) αντικατασταθεί από άλλον υποκείμενο στον φόρο, δεν θεωρείται ότι διενεργείται μεταβίβαση κατά την έννοια του άρθρου 17 κατά τον χρόνο της αντικατάστασης, υπό την προϋπόθεση ότι:
 - α) πληρούνται όλες οι άλλες προϋποθέσεις σύμφωνα με την παράγραφο 2· και
 - β) η αντικατάσταση καταγράφεται από τον υποκείμενο στον φόρο που αναφέρεται στην παράγραφο 2 στοιχείο β) στο βιβλίο καταχώρισης που αναφέρεται στο άρθρο 243 παράγραφος 3.

7. Εάν, εντός της προθεσμίας που αναφέρεται στην παράγραφο 4, παύσει να πληρούται οποιαδήποτε από τις προϋποθέσεις που ορίζονται στις παραγράφους 2 και 6, η μεταβίβαση των αγαθών σύμφωνα με το άρθρο 17 θεωρείται ότι διενεργείται κατά τον χρόνο κατά τον οποίο παύει να πληρούται η σχετική προϋπόθεση.

Εάν τα αγαθά παραδοθούν σε άλλο πρόσωπο εκτός από τον υποκείμενο στον φόρο που αναφέρεται στην παράγραφο 2 στοιχείο γ) ή στην παράγραφο 6, θεωρείται ότι οι προϋποθέσεις που ορίζονται στις παραγράφους 2 και 6 παύουν να πληρούνται αμέσως πριν από την εν λόγω παράδοση.

Σε περίπτωση που τα αγαθά αποστέλλονται ή μεταφέρονται σε χώρα διαφορετική από το κράτος μέλος από το οποίο μετακινήθηκαν αρχικά, θεωρείται ότι οι προϋποθέσεις που ορίζονται στις παραγράφους 2 και 6 παύουν να πληρούνται αμέσως πριν από την έναρξη της εν λόγω αποστολής ή μεταφοράς.

Σε περίπτωση καταστροφής, απώλειας ή κλοπής των αγαθών θεωρείται ότι οι προϋποθέσεις που ορίζονται στις παραγράφους 2 και 6 παύουν να πληρούνται την ημέρα κατά την οποία αφαιρέθηκαν ή καταστράφηκαν πράγματι τα αγαθά ή, εάν είναι αδύνατον να καθορισθεί η εν λόγω ημερομηνία, την ημερομηνία κατά την οποία διαπιστώθηκε η καταστροφή ή η απώλεια των αγαθών.»

2) στο τμήμα 2 κεφάλαιο 1 τίτλος V παρεμβάλλεται το ακόλουθο άρθρο:

«Άρθρο 36α

1. Όταν τα ίδια αγαθά παραδίδονται διαδοχικά και τα εν λόγω αγαθά αποστέλλονται ή μεταφέρονται από ένα κράτος μέλος σε άλλο απευθείας από τον πρώτο προμηθευτή στον τελευταίο παραλήπτη σε όλο το μήκος της αλυσίδας, η αποστολή ή η μεταφορά καταλογίζεται μόνο στην παράδοση προς τον ενδιάμεσο φορέα εκμετάλλευσης.
2. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1, η αποστολή ή μεταφορά καταλογίζεται μόνο στην παράδοση αγαθών από τον ενδιάμεσο φορέα εκμετάλλευσης όταν ο ενδιάμεσος αυτός φορέας έχει κοινοποιήσει στον προμηθευτή του τον αριθμό φορολογικού μητρώου ΦΠΑ που έχει λάβει από το κράτος μέλος από το οποίο αποστέλλονται ή μεταφέρονται τα αγαθά.
3. Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, ως «ενδιάμεσος φορέας εκμετάλλευσης» νοείται ένας προμηθευτής διαφορετικός από τον πρώτο προμηθευτή στην αλυσίδα, ο οποίος αποστέλλει ή μεταφέρει τα αγαθά είτε ο ίδιος είτε μέσω τρίτου μέρους που ενεργεί για λογαριασμό του.
4. Το παρόν άρθρο δεν εφαρμόζεται στις περιπτώσεις που καλύπτονται από το άρθρο 14α.»

3) Στο άρθρο 138 επέρχεται η εξής τροποποίηση:

α) η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Τα κράτη μέλη απαλλάσσουν από τον φόρο τις παραδόσεις αγαθών τα οποία αποστέλλονται ή μεταφέρονται εκτός της αντίστοιχης επικράτειάς τους αλλά εντός της Κοινότητας από τον πωλητή ή τον αποκτώντα ή από άλλο πρόσωπο που ενεργεί για λογαριασμό τους, εφόσον πληρούνται οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) τα αγαθά παραδίδονται σε άλλον υποκείμενο στον φόρο ή σε νομικό πρόσωπο μη υποκείμενο στον φόρο που ενεργεί με αυτή την ιδιότητα σε κράτος μέλος διαφορετικό από το κράτος αναχώρησης της αποστολής ή της μεταφοράς των αγαθών·

β) ο υποκείμενος στον φόρο ή το μη υποκείμενο στον φόρο νομικό πρόσωπο για το οποίους πραγματοποιείται η παράδοση διαθέτει αριθμό φορολογικού μητρώου ΦΠΑ σε κράτος μέλος διαφορετικό από το κράτος αναχώρησης της αποστολής ή της μεταφοράς των αγαθών και έχει γνωστοποιήσει αυτό τον αριθμό φορολογικού μητρώου ΦΠΑ στον προμηθευτή.»·

β) παρεμβάλλεται η εξής παράγραφος:

«1α. Η απαλλαγή που προβλέπεται στην παράγραφο 1 δεν εφαρμόζεται όταν ο προμηθευτής δεν έχει εκπληρώσει την υποχρέωση των άρθρων 262 και 263 σχετικά με την υποβολή ανακεφαλαιωτικού πίνακα ή όταν ο ανακεφαλαιωτικός πίνακας που έχει υποβάλει δεν περιέχει τις ορθές πληροφορίες σχετικά με την εν λόγω παράδοση, όπως απαιτείται στο άρθρο 264, εκτός εάν ο προμηθευτής μπορεί να αιτιολογήσει δεόντως την παράλειψή του κατά τρόπο ικανοποιητικό για τις αρμόδιες αρχές.»·

4) στο άρθρο 243, προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος :

«3. Κάθε υποκείμενος στον φόρο ο οποίος μεταφέρει αγαθά στο πλαίσιο των ρυθμίσεων για τα αποθέματα στη διάθεση συγκεκριμένου αποκτώντος που αναφέρονται στο άρθρο 17α, τηρεί βιβλίο καταχώρισης που επιτρέπει στις φορολογικές αρχές να ελέγχουν την ορθή εφαρμογή του εν λόγω άρθρου.

Κάθε υποκείμενος στον φόρο στον οποίο παραδίδονται αγαθά στο πλαίσιο των ρυθμίσεων για τα αποθέματα στη διάθεση συγκεκριμένου αποκτώντος που αναφέρονται στο άρθρο 17α, τηρεί βιβλίο καταχώρισης των εν λόγω αγαθών.»

5) Το άρθρο 262 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 262

1. Κάθε υποκείμενος στον φόρο που διαθέτει αριθμό φορολογικού μητρώου ΦΠΑ οφείλει να υποβάλλει ανακεφαλαιωτικό πίνακα με τα ακόλουθα:

- α) τους αποκτώντες που διαθέτουν αριθμό φορολογικού μητρώου ΦΠΑ και στους οποίους παρέδωσε αγαθά σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στο άρθρο 138 παράγραφος 1 και παράγραφος 2 στοιχείο γ)·
- β) τα πρόσωπα που διαθέτουν αριθμό φορολογικού μητρώου ΦΠΑ και στα οποία παρέδωσε αγαθά που είχε αποκτήσει στο πλαίσιο των ενδοκοινοτικών αποκτήσεων των αγαθών σύμφωνα με το άρθρο 42·
- γ) τους υποκειμένους στον φόρο και τα μη υποκείμενα στον φόρο νομικά πρόσωπα που διαθέτουν αριθμό μητρώου ΦΠΑ και στους οποίους παρείχε υπηρεσίες εκτός των υπηρεσιών που απαλλάσσονται από την καταβολή ΦΠΑ στο κράτος μέλος στο οποίο είναι φορολογητέα η πράξη, για τις οποίες ο λήπτης των υπηρεσιών είναι υπόχρεος για την καταβολή του φόρου σύμφωνα με το άρθρο 196.

2. Εκτός από τις πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1, κάθε υποκείμενος στον φόρο υποβάλλει πληροφορίες σχετικά με τον αριθμό φορολογικού μητρώου ΦΠΑ των υποκειμένων στον φόρο για τους οποίους προορίζονται τα αγαθά τα οποία αποστέλλονται ή μεταφέρονται στο πλαίσιο των ρυθμίσεων για τα αποθέματα στη διάθεση συγκεκριμένου αποκτώντος, σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στο άρθρο 17α, καθώς και σχετικά με οποιαδήποτε αλλαγή όσον αφορά τις πληροφορίες που έχει υποβάλει ήδη.»

6) Τα άρθρα 403 και 404 απαλείφονται.

Άρθρο 2

1. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν και δημοσιεύουν, έως τις 31 Δεκεμβρίου 2019, τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία. Ανακοινώνουν αμέσως στην Επιτροπή το κείμενο των εν λόγω διατάξεων.

Εφαρμόζουν τις διατάξεις αυτές από την 1η Ιανουαρίου 2020.

Όταν τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις εν λόγω διατάξεις, αυτές περιέχουν παραπομπή στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από την παραπομπή αυτή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο τρόπος της παραπομπής αποφασίζεται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιωδών διατάξεων εσωτερικού δικαίου τις οποίες θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 3

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Άρθρο 4

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

...

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος
